Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS DIREKTYVA 92/85/EEB

1992 m. spalio 19 d.

dėl priemonių, skirtų skatinti, kad būtų užtikrinta geresnė nėščių ir neseniai pagimdžiusių arba maitinančių krūtimi darbuotojų sauga ir sveikata, nustatymo (dešimtoji atskira direktyva, kaip numatyta Direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje)

(OL L 348, 1992 11 28, p. 1)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2007 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/30/EB	L 165	21	2007 6 27
►**M2**	2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/27/ES	L 65	1	2014 3 5

▼B

TARYBOS DIREKTYVA 92/85/EEB

1992 m. spalio 19 d.

dėl priemonių, skirtų skatinti, kad būtų užtikrinta geresnė nėščių ir neseniai pagimdžiusių arba maitinančių krūtimi darbuotojų sauga ir sveikata, nustatymo (dešimtoji atskira direktyva, kaip numatyta Direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 118a straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą, parengtą pasitarus su Darbuotojų saugos, sveikatos ir higienos patariamuoju komitetu ([1]),

bendradarbiaudama su Europos Parlamentu ([2]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

kadangi Sutarties 118a straipsnyje numatyta, kad Taryba direktyvomis nustato būtiniausius reikalavimus, skatinančius sąlygų, pirmiausia darbo aplinkos, gerinimą, kad būtų užtikrinta geresnė darbuotojų sauga ir sveikatos apsauga;

kadangi ši direktyva nėra pagrindas sumažinti atskirose valstybėse narėse jau pasiektą apsaugos lygį, nes valstybės narės pagal Sutartį yra įsipareigojusios skatinti pažangą darbo sąlygų srityje, taip pat derinti šias sąlygas, kartu išlaikant jau padarytą pažangą;

kadangi pagal Sutarties 118a straipsnį minėtomis direktyvomis neturi būti nustatoma administracinių, finansinių ir teisinių apribojimų, kurie trukdytų steigti ir plėtoti mažąsias bei vidutinio dydžio įmones;

kadangi pagal Sprendimą 74/325/EEB ([4]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1985 m. Stojimo aktu, Komisija, rengdama šios srities pasiūlymus, konsultuojasi su Darbuotojų saugos, sveikatos ir higienos patariamuoju komitetu;

kadangi 1989 m. gruodžio 9 d. Strasbūre, Europos Vadovų Tarybos susitikime, valstybių ar vyriausybių vadovų iš vienuolikos valstybių narių priimtoje Bendrijos darbuotojų pagrindinių socialinių teisių chartijoje, ir visų pirma jos 19 punkte, skelbiama, kad:

> „Kiekvienam darbuotojui jo darbo aplinkoje turi būti sudarytos tinkamos sveikatos ir saugos sąlygos. Turi būti imtasi priemonių, kad toliau būtų derinamos šios srities sąlygos, išlaikant jau padarytą pažangą“;

kadangi Komisija savo veiksmų programoje dėl Bendrijos darbuotojų pagrindinių socialinių teisių chartijos įgyvendinimo vienu iš tikslų numatė Tarybos direktyvos dėl nėščių moterų apsaugos darbe priėmimą;

([1]) OL C 281, 1990 11 9, p. 3 ir OL C 25, 1991 2 1, p. 9.
([2]) OL C 19, 1991 1 28, p. 177 ir OL C 150, 1992 6 15, p. 99.
([3]) OL C 41, 1991 2 18, p. 29.
([4]) OL L 185, 1974 7 9, p. 15.

▼B

kadangi 1989 m. birželio 12 d. Tarybos direktyvos 89/391/EEB dėl priemonių darbuotojų saugai ir sveikatos apsaugai darbe gerinti nustatymo ([1]) 15 straipsnis numato, kad ypač jautrios rizikos grupės turi būti apsaugotos nuo konkrečių jas veikiančių pavojų;

kadangi nėščios, neseniai pagimdžiusios arba maitinančios krūtimi darbuotojos daugeliu atžvilgių turi būti laikomos ypatingos rizikos grupe ir turi būti imamasi priemonių dėl jų saugos ir sveikatos;

kadangi, garantuojant nėščių, neseniai pagimdžiusių arba maitinančių krūtimi darbuotojų saugą ir sveikatos apsaugą, moterims neturėtų būti sudaromos blogesnės sąlygos darbo rinkoje ir neturėtų būti pažeidžiamos direktyvos dėl vienodo požiūrio į vyrus ir moteris;

kadangi tam tikros veiklos rūšys nėščioms, neseniai pagimdžiusioms arba maitinančioms krūtimi darbuotojoms gali sukelti ypatingą kenksmingų veiksnių, procesų ar darbo sąlygų poveikio riziką; kadangi todėl tokia rizika turi būti įvertinta ir tokio įvertinimo rezultatai turi būti pranešti darbuotojoms ir (arba) jų atstovams;

kadangi, be to, jei įvertinimo rezultatai parodo, kad kyla rizika dėl darbuotojos saugos ir sveikatos, turi būti priimtos nuostatos dėl tokios darbuotojos apsaugos;

kadangi nėščios ir maitinančios krūtimi darbuotojos neturi užsiimti veikla, jei buvo nustatyta, kad dėl jos kyla ypač kenksmingų veiksnių ar saugai ir sveikatai pavojingų darbo sąlygų poveikio rizika;

kadangi turėtų būti priimta nuostata dėl to, kad iš nėščių, neseniai pagimdžiusių arba maitinančių krūtimi darbuotojų nebūtų reikalaujama dirbti naktį, jei tokia nuostata yra būtina dėl jų saugos ir sveikatos;

kadangi dėl nėščių, neseniai pagimdžiusių arba maitinančių krūtimi darbuotojų pažeidžiamumo yra būtina suteikti joms teisę į mažiausiai 14 nepertraukiamų savaičių motinystės atostogas prieš ir (arba) po gimdymo, o bent dviejų savaičių motinystės atostogos, suteikiamos prieš ir (arba) po gimdymo, yra privalomos;

kadangi atleidimo iš darbo dėl su jų padėtimi susijusių priežasčių rizika gali neigiamai paveikti nėščių, neseniai pagimdžiusių arba maitinančių krūtimi darbuotojų fizinę ir psichinę būseną; kadangi turėtų būti priimtos nuostatos dėl tokio atleidimo iš darbo uždraudimo;

kadangi darbo organizavimo, atsižvelgiant į nėščių, neseniai pagimdžiusių arba maitinančių krūtimi darbuotojų apsaugą, priemonės netektų prasmės, jei nebūtų išlaikomos su darbo sutartimi susijusios teisės, įskaitant atlyginimo išlaikymą ir (arba) teisę į atitinkamą pašalpą;

kadangi, be to, nuostatos dėl motinystės atostogų taip pat netektų prasmės, jei nebūtų išlaikomos su darbo sutartimi susijusios teisės ir teisė į atitinkamą pašalpą;

([1]) OL L 183, 1989 6 29, p. 1.

▼B

kadangi atitinkama pašalpa motinystės atostogų atveju turi būti laikoma formalia nuoroda tam, kad būtų nustatytas minimalus apsaugos lygis, ir jokiu būdu neturėtų būti interpretuojama kaip nėštumo ir ligos analogija,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKIRSNIS

TIKSLAS IR APIBRĖŽIMAI

1 straipsnis

Tikslas

1. Šios direktyvos, kuri yra dešimtoji atskira direktyva, kaip numatyta Direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje, tikslas yra įgyvendinti priemones, skirtas skatinti, kad būtų užtikrinta geresnė nėščių, neseniai pagimdžiusių arba maitinančių krūtimi darbuotojų darbo sauga ir sveikatos apsauga.

2. Visos Direktyvos 89/391/EEB nuostatos, išskyrus jos 2 straipsnio 2 dalį, taikomos visai šio straipsnio 1 dalyje apibrėžtai sričiai, nepažeidžiant jokių griežtesnių ir (arba) specialių šios direktyvos nuostatų.

3. Šios direktyvos įgyvendinimas negali pabloginti nėščioms, neseniai pagimdžiusioms arba maitinančioms krūtimi darbuotojoms teikiamos apsaugos, palyginti su valstybėje narėje esančia padėtimi šios direktyvos priėmimo dieną.

2 straipsnis

Apibrėžimai

Šioje direktyvoje:

a) „nėščia darbuotoja“ – tai nėščia darbuotoja, kuri praneša apie savo padėtį savo darbdaviui pagal nacionalinės teisės aktus ir (arba) praktiką;

b) „neseniai pagimdžiusi darbuotoja“ – tai neseniai pagimdžiusi darbuotoja, kaip apibrėžta nacionalinės teisės aktais ir (arba) nacionaline praktika, kuri praneša apie savo padėtį savo darbdaviui pagal šiuos teisės aktus ir (arba) praktiką;

c) „maitinanti krūtimi darbuotoja“ – tai krūtimi maitinanti darbuotoja, kaip apibrėžta nacionalinės teisės aktais ir (arba) nacionaline praktika, kuri praneša apie savo padėtį savo darbdaviui pagal šiuos teisės aktus ir (arba) praktiką.

II SKIRSNIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

3 straipsnis

Nuorodos

1. Komisija, pasitarusi su valstybėmis narėmis ir padedama Darbuotojų saugos, sveikatos ir higienos patariamojo komiteto, parengia 2 straipsnyje nurodytų darbuotojų saugai ir sveikatai kenksmingų cheminių, fizinių ir biologinių veiksnių ir gamybos procesų įvertinimo rekomendacijas.

▼B

Šio straipsnio pirmoje dalyje nurodomose rekomendacijose taip pat rašoma apie judėjimą ir padėtis, protinį ir fizinį nuovargį bei kitas fizinės ir protinės įtampos rūšis, susijusias su 2 straipsnyje nurodytų darbuotojų atliekamu darbu.

2. Šio straipsnio pirmoje dalyje nurodytų rekomendacijų tikslas yra suteikti pagrindą 4 straipsnio 1 dalyje nurodytam įvertinimui.

Šiuo tikslu valstybės narės praneša apie tokias rekomendacijas visiems darbdaviams ir visoms darbuotojoms ir (arba) jų atstovams atitinkamoje valstybėje narėje.

4 straipsnis

Įvertinimas ir informacija

1. Kalbant apie visų veiklos rūšių, galinčių kelti konkrečią veiksnių, procesų arba darbo sąlygų, kurių neišbaigtas sąrašas pateikiamas I priede, poveikio riziką, darbdavys, tiesiogiai arba taikydamas Direktyvos 89/391/EEB 7 straipsnyje nurodytas apsaugos ir prevencijos priemones, įvertina tokio poveikio 2 straipsnyje nurodytoms darbuotojoms pobūdį, mastą ir trukmę įmonėje arba įstaigoje tam, kad:

— įvertintų 2 straipsnyje nurodytų darbuotojų saugai ir sveikatai keliamą riziką ir bet kokį galimą poveikį nėštumui ar maitinimui krūtimi,

— nuspręstų, kokių priemonių reikia imtis.

2. Nepažeidžiant Direktyvos 89/391/EEB 10 straipsnio, 2 straipsnyje nurodytos darbuotojos ir galinčios atsidurti vienoje iš 2 straipsnyje nurodytų situacijų įmonės ir (arba) įstaigos darbuotojos ir (arba) jų atstovai yra informuojami apie šio straipsnio 1 dalyje nurodyto įvertinimo rezultatus ir apie visas darbo saugos ir sveikatos apsaugos priemones, kurių bus imtasi.

5 straipsnis

Veiksmai, atliekami gavus įvertinimo rezultatus

1. Nepažeisdamas Direktyvos 89/391/EEB 6 straipsnio, jei 4 straipsnio 1 dalyje nurodyto įvertinimo rezultatai parodo, kad 2 straipsnyje nurodytų darbuotojų saugai ir sveikatai yra iškilusi rizika arba gali būti padarytas poveikis nėštumui ar maitinimui krūtimi, darbdavys imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad laikinai pakeitus tos darbuotojos darbo sąlygas ir (arba) darbo laiką, bus išvengta tokio poveikio darbuotojai rizikos.

2. Jei jos darbo sąlygų ir (arba) darbo laiko neįmanoma pakeisti dėl techninių ir (arba) objektyvių priežasčių arba to padaryti negali būti reikalaujama dėl pagrįstų priežasčių, darbdavys imasi priemonių, kad minima darbuotoja būtų perkelta į kitą darbą.

▼B

3. Jei perkelti darbuotojos į kitą darbą neįmanoma dėl techninių ir (arba) objektyvių priežasčių arba to padaryti negali būti reikalaujama dėl pagrįstų priežasčių, minimai darbuotojai yra suteikiamos atostogos pagal nacionalinės teisės aktus ir (arba) nacionalinę praktiką visam laikotarpiui, kurio reikia jos saugai garantuoti ir sveikatai apsaugoti.

4. Šio straipsnio nuostatos *mutatis mutandis* taikomos ir tais atvejais, kai pagal 6 straipsnį draudžiama veikla užsiimanti darbuotoja tampa nėščia arba pradeda maitinti krūtimi ir apie tai informuoja savo darbdavį.

6 straipsnis

Atvejai, kai draudžiama dirbti kenksmingomis sąlygomis

Be bendrųjų nuostatų dėl darbuotojų apsaugos, ypač susijusių su didžiausiomis leistinomis koncentracijomis, galinčiomis veikti darbuotoją:

1) 2 straipsnio a punkte nurodytos nėščios darbuotojos jokiomis aplinkybėmis negali būti įpareigotos vykdyti veiklą, kuri buvo įvertinta kaip kelianti II priedo A skirsnyje išvardytų veiksnių ir darbo sąlygų poveikio, kuris grėstų saugai arba sveikatai, riziką;

2) 2 straipsnio c punkte nurodytos maitinančios krūtimi darbuotojos jokiomis aplinkybėmis negali būti įpareigotos vykdyti veiklą, kuri buvo įvertinta kaip kelianti II priedo B skirsnyje išvardytų veiksnių ir darbo sąlygų poveikio, kuris pakenktų saugai arba sveikatai, riziką.

7 straipsnis

Naktinis darbas

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad 2 straipsnyje nurodytos darbuotojos nėštumo metu bei už saugą ir sveikatą atsakingos nacionalinės institucijos nustatytą laikotarpį po gimdymo nebūtų įpareigotos dirbti naktinį darbą, jei valstybių narių nustatyta tvarka jos pateikia sveikatos pažymą, kurioje nurodoma, kad tai yra būtina dėl tos darbuotojos saugos ir sveikatos.

2. Vadovaujantis nacionalinės teisės aktais ir (arba) nacionaline praktika, šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms priemonėms turi priklausyti:

a) galimybė perkelti į dieninį darbą arba

b) galimybė atleisti nuo darbo arba motinystės atostogų prailginimas, jei toks perkėlimas neįmanomas dėl techninių ir (arba) objektyvių priežasčių arba to padaryti negali būti reikalaujama dėl pagrįstų priežasčių.

▼B

8 straipsnis

Motinystės atostogos

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad 2 straipsnyje nurodytos darbuotojos turėtų teisę į bent 14 savaičių nepertraukiamas motinystės atostogas prieš ir (arba) po gimdymo, remiantis nacionalinės teisės aktais ir (arba) praktika.

2. Į šio straipsnio 1 dalyje apibrėžtas motinystės atostogas turi įeiti bent dviejų savaičių privalomos motinystės atostogos prieš ir (arba) po gimdymo, remiantis nacionalinės teisės aktais ir (arba) praktika.

9 straipsnis

Išleidimas iš darbo apžiūroms prieš gimdymą

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad 2 straipsnio a punkte nurodytos nėščios darbuotojos, remiantis nacionalinės teisės aktais ir (arba) praktika, turėtų teisę būti išleistos darbo metu, neprarasdamos atlyginimo, lankytis apžiūrose prieš gimdymą, jei tokios apžiūros turi vykti darbo valandomis.

10 straipsnis

Draudimas atleisti iš darbo

Kad būtų garantuotas 2 straipsnyje nurodytų darbuotojų saugos ir sveikatos apsaugos teisių, kaip numatyta šiame straipsnyje, laikymasis, nustatoma, kad:

1) valstybės narės imasi būtinų priemonių uždrausti 2 straipsnyje nurodytų darbuotojų atleidimą iš darbo nuo jų nėštumo pradžios iki 8 straipsnio 1 dalyje nurodytų motinystės atostogų pabaigos, išskyrus su jų padėtimi nesusijusius išskirtinius atvejus, leidžiamus pagal nacionalinės teisės aktus ir (arba) praktiką, ir, kur taikoma, jei kompetentinga institucija yra davusi savo sutikimą;

2) jei 2 straipsnyje nurodyta darbuotoja yra atleidžiama iš darbo per 1 punkte nurodytą laikotarpį, darbdavys turi nurodyti pagrįstas jos atleidimo priežastis raštu;

3) valstybės narės imasi būtinų priemonių apsaugoti 2 straipsnyje nurodytas darbuotojas nuo atleidimo iš darbo, kuris pagal 1 punktą yra neteisėtas, padarinių.

11 straipsnis

Darbo teisės

Kad būtų garantuotas 2 straipsnyje nurodytų darbuotojų saugos ir sveikatos apsaugos teisių, kaip numatyta šiame straipsnyje, laikymasis, nustatoma, kad:

1) 5, 6 ir 7 straipsniuose nurodytais atvejais 2 straipsnyje nurodytoms darbuotojoms turi būti garantuotos, remiantis nacionalinės teisės aktais ir (arba) praktika, su darbo sutartimi susijusios darbo teisės, įskaitant atlyginimo išlaikymą ir (arba) teisę į atitinkamą pašalpą;

▼B

2) 8 straipsnyje nurodytu atveju turi būti garantuota:

a) 2 straipsnyje nurodytų darbuotojų teisės, susijusios su darbo sutartimi, išskyrus toliau esančiame b punkte nurodytas teises;

b) 2 straipsnyje nurodytų darbuotojų atlyginimo išlaikymas ir (arba) teisė į atitinkamą pašalpą;

3) 2 dalies b punkte nurodoma pašalpa yra laikoma atitinkama, jei ji užtikrina pajamas, lygiavertes toms, kurias, atsižvelgiant į bet kokį nacionalinės teisės aktais nustatytą maksimumą, darbuotoja gautų nutraukusi savo darbinę veiklą dėl su sveikata susijusių priežasčių;

4) valstybės narės gali padaryti teisę į šio straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies b punkte nurodytą atlyginimą arba pašalpą priklausomą nuo sąlygos, kad suinteresuota darbuotoja atitiktų nacionalinės teisės aktais nustatytus reikalavimus, kurie suteikia jai teisę gauti tokias išmokas.

Tos sąlygos jokiu būdu negali reikalauti ilgesnio negu 12 mėnesių įdarbinimo laikotarpio prieš numatytą gimdymo datą.

12 straipsnis

Teisių gynimas

Valstybės narės nustato savo nacionalinėje teisinėje sistemoje tokias priemones, kurios suteikia teisę visoms darbuotojoms, manančioms, kad buvo pažeistos jų teisės dėl šioje direktyvoje numatytų pareigų nesilaikymo, pateikti ieškinį teisme ir (arba) sutinkamai su nacionalinės teisės aktais ir (arba) praktika kreiptis į kitas kompetentingas institucijas.

13 straipsnis

Priedų pakeitimai

1. Griežtai techniniai I priedo pakeitimai, sąlygoti technikos pažangos, tarptautinių taisyklių ar specifikacijų pasikeitimo bei naujų žinių šios direktyvos reglamentuojamoje srityje gavimo, yra priimami Direktyvos 89/391/EEB 17 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. II priedo pakeitimai gali būti padaryti tik remiantis Sutarties 118a straipsnyje nustatyta tvarka.

14 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

1. Ne vėliau kaip praėjus dvejiems metams po šios direktyvos priėmimo valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos, arba ne vėliau kaip praėjus dvejiems metams po šios direktyvos priėmimo užtikrina, kad darbdaviai ir darbuotojai reikalingas nuostatas įtvirtintų kolektyvinėse sutartyse, o valstybės narės būtų įpareigotos priimti reikalingas nuostatas, leidžiančias joms bet kuriuo metu užtikrinti, kad šia direktyva nustatyti rezultatai bus pasiekti. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

▼B

2. Valstybės narės, patvirtindamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą, arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje jau priimtų arba priimamų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

▼M1

_____

▼B

15 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

▼B

I PRIEDAS

NEIŠSAMUS VEIKSNIŲ, PROCESŲ IR DARBO SALYGŲ SĄRAŠAS

nurodytas 4 straipsnio 1 dalyje

A. **Veiksniai:**

1. *Fiziniai veiksniai*, jei jie yra laikomi vaisiaus pažeidimo priežastimi ir (arba) galintys pažeisti placentą, o ypač:

   a) smūgiai, virpesiai, judesiai;

   b) sunkių nešulių, galinčių sukelti pavojų, ypač nugarai ir juosmeniui, kilnojimas;

   c) triukšmas;

   d) jonizuojanti spinduliuotė (*);

   e) nejonizuojanti spinduliuotė;

   f) labai didelis šaltis arba karštis;

   g) judesiai ir padėtys, keliavimas (įstaigoje arba už jos ribų), protinis ir fizinis nuovargis ir kiti fiziniai sunkumai, susiję su šios direktyvos 2 straipsnyje nurodytų darbuotojų veikla.

▼M2

2. *Biologiniai veiksniai*

   2, 3 ir 4 rizikos grupių biologiniai veiksniai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/54/EB ([1]) 2 straipsnio antros pastraipos 2, 3 ir 4 punktuose, jei yra žinoma, kad šie veiksniai arba terapinės priemonės, kurių reikia imtis dėl tokių veiksnių poveikio, sukelia pavojų nėščiųjų ir dar negimusio vaiko sveikatai, ir jei šie veiksniai dar neįtraukti į II priedą.

▼B

3. *Cheminiai veiksniai*

   Šie cheminiai veiksniai, jei yra žinoma, kad jie sukelia pavojų nėščiųjų ir dar negimusio vaiko sveikatai, ir jei šie veiksniai dar nėra įtraukti į II priedą:

▼M2

   a) cheminės medžiagos ir mišiniai, atitinkantys Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1272/2008 ([2]) nustatytus klasifikavimo kriterijus ir pagal juos priskiriami vienai ar kelioms iš toliau nurodytų pavojingumo klasių ir pavojingumo kategorijų, kurioms apibūdinti taikoma viena ar kelios pavojingumo frazės, jei šie veiksniai dar neįtraukti į II priedą:

      — mutageninis poveikis lytinėms ląstelėms, 1A, 1B arba 2 kategorija (H340, H341),

      — kancerogeniškumas, 1A, 1B arba 2 kategorija (H350, H350i, H351),

(*) Žr. Direktyvą 80/836/Euratomas (OL L 246, 1980 9 17, p. 1).

([1]) 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/54/EB dėl darbuotojų apsaugos nuo rizikos, susijusios su biologinių veiksnių poveikiu darbe (septintoji atskira direktyva, kaip numatyta Direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje) (OL L 262, 2000 10 17, p. 21).

([2]) 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo, iš dalies keičiantis ir panaikinantis direktyvas 67/548/EEB bei 1999/45/EB ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 (OL L 353, 2008 12 31, p. 1).

▼M2

— toksinis poveikis reprodukcijai, 1A, 1B arba 2 kategorija arba papildoma kategorija, susijusi su poveikiu laktacijai ar vaikui per motinos pieną (H360, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df, H361, H361d, H361fd, H362),

— specifinis toksiškumas konkrečiam organui po vienkartinio poveikio, 1 arba 2 kategorija (H370, H371);

b) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/37/EB [1] I priede nurodyti cheminiai veiksniai;

▼B

c) gyvsidabris ir gyvsidabrio dariniai;

d) antimitoziniai vaistai;

e) anglies monoksidas;

f) žinomos ir pavojingos poodinės absorbcijos cheminiai veiksniai.

▼M2

B. **Procesai**

Direktyvos 2004/37/EB I priede išvardyti gamybos procesai.

▼B

C. **Darbo sąlygos**

Kalnakasybos darbai po žeme.

[1] 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/37/EB dėl darbuotojų apsaugos nuo rizikos, susijusios su kancerogenų arba mutagenų poveikiu darbe (šeštoji atskira Direktyva, kaip numatyta Tarybos direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje) (OL L 158, 2004 4 30, p. 50).

▼B

II PRIEDAS

NEIŠSAMUS VEIKSNIŲ IR DARBO SALYGŲ SĄRAŠAS

nurodytas 6 straipsnyje

A. **Nėščios darbuotojos, kaip nurodyta 2 straipsnio a punkte**

1. *Veiksniai*

a) Fiziniai veiksniai

Darbas esant pertekliniam slėgiui, pvz., darbas aukšto spaudimo patalpose ir povandeninis nardymas.

b) Biologiniai veiksniai

Šie biologiniai veiksniai:

— toksoplazma,

— raudonukės virusas,

nebent nėščios darbuotojos yra apsaugotos nuo tokių veiksnių jas imunizavus.

c) Cheminiai veiksniai

Švinas ir švino dariniai, jei juos gali absorbuoti žmogaus organizmas.

2. *Darbo sąlygos*

Kalnakasybos darbai po žeme.

B. **Krūtimi maitinančios darbuotojos, kaip nurodyta 2 straipsnio c punkte**

1. *Veiksniai*

a) Cheminiai veiksniai

Švinas ir švino dariniai, jei juos gali absorbuoti žmogaus organizmas.

2. *Darbo sąlygos*

Kalnakasybos darbai po žeme.

▼B

Tarybos ir Komisijos pareiškimas dėl Direktyvos 92/85/EEB 11 straipsnio 3 dalies, įtrauktas į Tarybos 1608 posėdžio protokolą (1992 m. spalio 19 d., Liuksemburgas)

TARYBA IR KOMISIJA pareiškė, kad:

„Nustatant 11 straipsnio 2 dalies b punkte ir 3 dalyje nurodytą pašalpą, grynai dėl techninių priežasčių daroma nuoroda į pašalpą, kurią darbuotoja gautų nutraukusi savo darbo veiklą dėl sveikatos būklės. Jokiu būdu šia nuoroda nenorima pasakyti, kad nėštumas ir gimdymas yra tapatinami su liga. Visų valstybių narių socialinės apsaugos įstatymai nustato, kad nedirbant dėl ligos yra mokama pašalpa. Susiejant su tokia pašalpa pasirinktoje formuluotėje tėra siekiama, kad ji taptų konkrečia, visose valstybėse narėse taikoma nustatyto dydžio suma, pagal kurią yra nustatomas minimalus mokėtinos motinystės pašalpos dydis. Jei atskirose valstybėse narėse yra mokamos didesnės nei šioje direktyvoje nustatytos pašalpos, tokių pašalpų dydis, žinoma, yra išlaikomas. Tai yra aišku iš šios direktyvos 1 straipsnio 3 dalies.“